

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/295/2012
Identifikačné číslo spisu:	7711216501
Dátum vydania rozhodnutia:	20.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7711216501.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Sociálna poisťovňa, pobočka Michalovce, Nám. osloboditeľov 81, Michalovce IČO: 30 807 484, proti povinnému: Zdeno Čipoš, nar. 8. septembra 1962, Sliepkovce 75, IČO: 31 964 010, o vymoženie 109,07 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 12Er 412/2011, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 9. júla 2012, č. k. 2CoE 59/2012-20, takto

rozhodol:

Dovolanie súdneho exekútora sa o d m i e t a .
Účastníkom sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Michalovce uznesením zo 4. januára 2012, č. k. 12Er 412/2011-11 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súdny exekútor podaním doručeným 18. novembra 2011 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie a exekučným titulom - rozhodnutie oprávneného z 24. augusta 2011, č. 700-3610934911-GC04/11, ktorým bolo povinnému predpísané poistné v sume 109,07 EUR. Povinný 21. novembra 2011 doručil súdu fotokópiu príjmového pokladničného dokladu č. 360 011 743 z 21. novembra 2011, že čiastku 109,07 EUR oprávnenému uhradil. Súd poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a uviedol, že na dožiadanie súdu oprávnený potvrdil, že uvedená pohľadávka mu bola uhradená. Z uvedeného dôvodu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Na odvolanie súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, odvolanie odmietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súdny exekútor v danej veci nebol oprávnený podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa, nakoľko podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku súdny exekútor je účastníkom konania len v prípade rozhodovania o trovách exekúcie. O trovách odvolacieho

konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), pretože úspešnému oprávnenému a povinnému trovy odvolacieho konania nevznikli.

Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal dovolanie z dôvodu, že odvolací súd súdnemu exekútorovi odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., a zároveň porušil jeho základné právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol uvedeným spôsobom napriek tomu, že neboli splnené zákonné podmienky ustanovené v § 42 ods. 2 Exekučného poriadku, pretože neexistoval žiadny rozpor medzi žiadosťou a ani návrhom oprávneného v deň podania návrhu a ani v deň podania žiadosti a nebol zistený ani žiadny rozpor exekučného titulu so zákonom. Súdny exekútor má za to, že v tejto časti exekučného konania je jeho účastníkom, pretože súd koná na základe žiadosti exekútora a nie na základe návrhu oprávneného. Čo vyplýva aj zo znenia 37 ods. 1/druhá veta/ Exekučného poriadku a z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 205/2011, 3MCdo 23/2007 a 2Cdo 205/2011. Uviedol, že ak sa povinný dozvedel od oprávneného pri platení pohľadávky o tom, že už začalo v tejto veci exekučné konanie, mohol zabrániť vydaniu poverenia len oprávnený postupom podľa § 38 ods. 3 Exekučného poriadku. Keďže oprávnený nevyužil svoje právo, súd prvého stupňa bol povinný vydať poverenie na vykonanie exekúcie, kde by bol exekútor po jeho doručení pokračoval vo výkone exekúcie už len na trovy exekúcie. Ďalej uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vydal vyšší súdny úradník. Bolo povinnosťou súdu rozhodnúť vo veci, pretože podaním odvolania sa rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zrušuje a vo veci mal rozhodnúť sudca súdu prvého stupňa. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 5. júla 2011 č. 22006/07 vo veci MIHAL/Slovenská republika. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) prejednal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie je podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 243b ods. 5 O. s. p., ustanovenie § 218 ods. 1 O. s. p. platí pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že účastníkmi exekučného konania sú v zásade oprávnený a povinný, tretia osoba len vtedy, ak to ustanovuje zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj súdny exekútor, ktorý bol vykonaním exekúcie poverený súdom. Len v tomto prípade môže súdny exekútor realizovať procesné práva účastníka konania. Dovolací súd má za to, že definícia obsiahnutá v § 37 ods. 1 Exekučného poriadku predstavuje tzv. druhú definíciu účastníctva v civilnom konaní, tzn. že účastníkmi konania sú tí, ktorých za účastníkov zákon výslovne označí (§ 90 O. s. p.). V danom prípade súd prvého stupňa rozhodoval o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora. Proti tomuto uzneseniu podal súdny exekútor odvolanie, ktoré odvolací súd správne odmietol ako podané

osobou - súdnym exekútorom, ktorá nie je oprávnená na jeho podanie. Z uvedeného vyplýva, že súdny exekútor je účastníkom exekučného konania iba v prípade, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, t. j. rozhoduje o právach a povinnostiach súdneho exekútora. Aj keď súd v danom prípade rozhodoval o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nerozhodoval o právach a povinnostiach súdneho exekútora, ktoré sa ho priamo týkajú. Súd v danom prípade postupoval v intenciách ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktoré rozhodovanie sa netýka práv a povinností súdneho exekútora. Súdny exekútor v tomto prípade vystupuje ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (§ 2 ods. 1 Exekučného poriadku).

Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd rozhodoval o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súdny exekútor nie je účastníkom konania s poukazom na § 37 ods. 1 Exekučného poriadku.

V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu je osobou oprávnenou na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) výlučne účastník konania, ktorému bola napadnutým rozhodnutím spôsobená ujma na jeho právach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie súdneho exekútora odmietol v zmysle § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p., ako dovolanie podané osobou, ktorá nie je oprávnená.

Vzhľadom na to, že súdny exekútor nebol oprávnený na podanie dovolania v danej veci, dovolací súd sa s ostatnými námietkami súdneho exekútora nezaoberal.

Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo oprávnenému a povinnému v zmysle § 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní. Dovolací súd však oprávnenému a povinnému trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože im žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.